

Svar på skriftligt spörsmål SSS 385/2019 rd

Svar på skriftligt spörsmål om nedläggning av byaskolor och små centralskolor

Till riksdagens talman

I det syfte som anges i 27 § i riksdagens arbetsordning har Ni, Ärade talman, till den minister som saken gäller översänt följande skriftliga spörsmål SS 385/2019 rd undertecknat av riksdagsledamot Vilhelm Junnila/saf m.fl.:

Är regeringen medveten om den pågående massdöden av byaskolor och små centralskolor och om de stora ansträngningar som byinvånare gör för sina skolor,

vad ämnar regeringen göra för att sätta stopp för den utveckling som nu pågår och

hur ämnar ministern rädda byaskolan Paijulan kyläkoulu i Nousis och samskolan Tarvasjoen yhtenäiskoulu?

Som svar på detta spörsmål anför jag följande:

Enligt 4 § i lagen om grundläggande utbildning (628/1998) är kommunen skyldig att för barn i läropliktsåldern som bor på kommunens område ordna grundläggande utbildning. De tjänster som avses i lagen om grundläggande utbildning kan kommunen ordna själv eller i samråd med andra kommuner. Statsrådet kan bevilja offentliga och privata serviceproducenter som avses i 7 och 8 § tillstånd att anordna utbildning som avses i den lagen. Kommunen svarar för att de tjänster som den skaffar ordnas enligt lagen om grundläggande utbildning.

Undervisningen i kommunen ska ordnas så att elevernas resor är så trygga och korta som möjligt med hänsyn till läget för och kommunikationerna mellan bebyggelsen, skolor och andra undervisningsplatser.

Kommunen ska anvisa den läropliktiga en närskola eller en annan lämplig plats. Av grundad anledning som har samband med undervisningen kan kommunen byta plats för undervisningen utan att ändra på undervisningsspråket. Elever har rätt att få undervisning enligt läroplanen på ett utbildningsställe som utbildningsanordnaren anvisat.

Kommuner är anordnare av grundläggande utbildning och beslutar i denna egenskap om sina skolor. Beslut att lägga ned byaskolor ingår i kommunens självstyre. I besluten måste kommunen beakta barnets grundläggande fri- och rättigheter och kulturella rättigheter så att undervisningsarrangemangen inte kränker principen om likabehandling och barnets rätt till undervisningstjänster.

Svar på skriftligt spörsmål SSS 385/2019 rd

Enligt regeringsprogrammet för statsminister Marin kommer regeringen före utgången av 2020 att utarbeta en färdplan för kunnande och lärande (en utbildningspolitisk redogörelse) för 2030. Målet är att hitta gemensamma långsiktiga metoder för att höja utbildnings- och kunskapsnivån, stärka den utbildningsmässiga jämlikheten och minska skillnaderna i lärande i Finland. Regeringen kommer att vidta de åtgärder som behövs på basis av färdplanen. Översynen gäller hela utbildningssystemet och utvecklingen av det på båda nationalspråken.

Som en av åtgärderna i regeringsprogrammet inleds ett program för kvalitets- och jämlikhetsarbete inom den grundläggande utbildningen. I regeringsprogrammet görs ett åtagande för utveckling och finansiering av den grundläggande utbildningen på lång sikt samt för genomförandet av läroplanen. Skolans betydelse som ett centrum för gemenskap och främjare av välbefinnande stärks. Lärarna, forskarna och familjerna tas med i ett långsiktigt arbete för att utveckla grundskolan.

Särskild vikt kommer att läggas vid den konstaterade ökningen av ojämlikhet inom och mellan skolor, inom stora städer och mellan regioner samt vid kunskapsskillnaderna mellan könen och i fråga om barn och unga med invandrarbakgrund. Sunda lokaler, bostadspolitiken, regionutvecklingen och bland annat utvecklingsarbetet i förortererna ska beaktas som en del av det förvaltningsövergripande arbetet med att öka den utbildningsmässiga jämlikheten.

Helsingfors 8.1.2020

Undervisningsminister Li Andersson